

on aquesta espècie presenta un major grau de conservació es troba als penya-segats situats a l'Illa Mateua, si bé es pot trobar al llarg de tota la franja litoral. Probablement la presència de replans rocosos de poca alçada, l'elevada exposició als temporals i la presència de penya-segats molt alts i verticals esdevindrien els principals factors que comporten que aquest indret presenti les poblacions més importants. En el tram més proper a la Clota, el trepig i la sobrefreqüentació a la zona de penya-segats afecta la seva conservació.

4) ARMÈRIA MARINA (*ARMERIA ALLIACEA* SUBSP. *RUSCINONENSIS*). Espècie pròpia dels penya-segats, considerada endèmica i amb una àrea de distribució molt reduïda a Catalunya. Es troba catalogada com a espècie amenaçada seguint els criteris de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN) a Catalunya. També es troba inclosa dins el Llibre vermell de les plantes vasculares endèmiques i amenaçades de Catalunya, Ed. Argania Editio (Sáez Ll., Aymerich P, Cèsar Blanché C, 2010). Com en el cas de l'ensopeguera, forma part de l'hàbitat "Penya-segats i costes rocoses de la zona septentrional (fins al Maresme), amb pastanaga marina (*Daucus gingidium*)", considerat d'interès comunitari per la Directiva hàbitats (92/43/CEE). A l'espai es localitza únicament a la zona de penya-segats situats a l'illa Mateua i el seu estat de conservació és bo, si bé la presència d'individus és baixa.

5) MOLINET (*SILENE SCLEROCARPA*). Espècie pròpia de prats secs. Es troba catalogada com a protegida a les Illes Medes (Llei d'Espais Naturals 12/1985). A l'espai es localitza únicament en algunes zones de llistonars. Forma part de l'hàbitat "Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*) amb teròfits, calcícoles, de terra baixa", considerat d'interès comunitari amb categoria de prioritari per la Directiva hàbitats (92/43/CEE). Aquest hàbitat és molt divers pel que fa al nombre de plantes anuals que s'hi poden trobar i representa un refugi important per a la diversitat florística de l'espai, juntament amb els prats de sanadella i les clarianes de les comunitats arbustives més esclarissades.

6) GINESTA LINIFÒLIA (*GENISTA LINIFOLIA*). Espècie protegida al massís de Cadiretes i de les Gavarres (Llei d'Espais Naturals, 12/1985). Aquesta es caracteritza per ser pròpia de sòls àcids i forma part dels petits enclavaments presents de brolles silicícules dominades pel bruc i l'estepa crespa. Es presenta com a individus aïllats i en cap cas forma un mantell continu, com pot succeir a les Gavarres i a l'Ardenya. L'espècie resulta d'interès perquè a Catalunya únicament creix al sector del litoral de Cadiretes i Gavarres i no torna a reaparèixer (a excepció d'individus aïllats) fins a Andalusia cap al sud, i a Niça cap al nord. Tot i que es coneixen diverses localitats, cal considerar-la una espècie rara i poc abundant (Hàbitats i espècies d'interès a l'EIN les Gavarres, Galanthis 2006). La necessitat de llocs oberts, assolellats i el progressiu tancament del bosc esdevenen els principals factors de regressió i d'amenaça.

7) ESTEPA CRESPA (*CISTUS CRISPUS*). Espècie pròpia de les brolles silicícules de sòl sec, sovint arenós i de reacció àcida. Dins l'espai es localitza únicament en un petit enclavament juntament amb el bruc. Es troba lligat als dipòsits eòlics sorrencs presents pobres en carbonats. Conformava l'hàbitat "Estepars de *Cistus crispus*, silicícules i xeròfils, de les contrades mediterrànies marítimes". Es tracta d'una espècie força rara a Catalunya i es localitza en indrets molt específics localitzats a gran escala a l'Empordà, Gironès i Vallès oriental.

Cinerària (*Senecio cineraria*).

Estepa crespa (*Cistus crispus*).

Margalló (*Chamaerops humilis*).

8) MARGALLÓ (*CHAMAEROPS HUMILIS*). Es tracta de l'única palmera autòctona d'Europa. Dins l'espai únicament s'ha localitzat un sol exemplar. Es troba protegida al massís del Montgrí (Llei d'Espais Naturals, 12/1985) i la seva distribució es caracteritza per ser molt discontinua. Des de les terres de Tarragona aquesta arriba fins al massís del Garraf i des d'aquí no la tornem a trobar fins que reapareix al massís del Montgrí. Per tant, podem establir que l'individu present a l'espai esdevé, de manera silvestre, el que es localitza més al nord de Catalunya.